

Arrest

nr. 314 480 van 9 oktober 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 april 2024 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 mei 2024 met refertenummer 118531.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. AHMADZADAH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 10 november 2023 een visumaanvraag in op de Belgische ambassade te Islamabad. Deze aanvraag werd op 15 april 2024 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Commentaar: Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 10bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat via de Belgische Ambassade in Islamabad op 10/11/2023 een visumaanvraag werd ingediend door K., N. °[...]/06/2003, van Afghaanse nationaliteit, teneinde de heer K., M. W. °(.../1975, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Afgaande op de voorgelegde stukken ter staving van de visumaanvraag bestaat er op dit moment geen verwantschap tussen mevrouw K., N. en de heer K., M. W.;

Overwegende dat uit de voorgelegde documenten duidelijk blijkt dat beide ouders van mevrouw K., N. overleden zijn;

Overwegende dat eveneens deze documenten blijkt dat de heer K., M. W. enkel mevrouw heeft opgevoed;

Overwegende dat er geen verwantschapsband tot stand is gebracht en bijgevolg geen recht op gezinshereniging is geopend;

Bijgevolg wordt de visumaanvraag geweigerd

Getekend door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
S. M.
Attaché

Motivatie:

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij als volgt uiteenzet:

“Schending van artikel 8 EVRM, schending inzake humanitair visum op basis van art. 9 en 13 van de wet van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De uitdrukkelijke motiveringsverplichting zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Vornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de vreemdelingenwet. In casu houdt de verwerende partij onvoldoende rekening met de levenssituatie van verzoekers zoals werd bijgebracht in de stukken van het administratief dossier bij de CGVS.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De zorgvuldigheidsplicht daarentegen houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit betekent dat de beslissing dient te steunen op werkelijke bestaande en correcte feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij de beoordeling van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. De Raad onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is

kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegeven voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. De Raad toetst voorts in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen. (zie W. VAN GERVEN, Beginselen van behoorlijk handelen, R.W. 1982 – 1983, 963.).

De verwerende partij heeft de visumaanvraag afgewezen op grond van een vermeende ontbrekende verwantschap tussen de verzoekende partij en de heer K.M.W. en heeft ten onrechte de humanitaire visumaanvraag beoordeeld in het licht van artikel 10bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die de mogelijkheid biedt voor gezinshereniging.

De verzoekende partij verzoekt nadrukkelijk om een heroverweging van de beslissing betreffende de visumaanvraag, waarbij expliciet een humanitair visum is aangevraagd, en welke ondersteund wordt door de juiste documentatie en het bijbehorende formulier.

Het nalaten van de verwerende partij om de visumaanvraag in het licht van artikel 9 e.v. Vreemdelingenwet te beoordelen, is op zich voldoende om de bestreden beslissing te vernietigen.

De verwerende partij dient dan ook - rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, met inbegrip van de humanitaire gronden waarop de verzoekende partij haar aanvraag heeft gebaseerd- een nieuwe beslissing te nemen.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. De enkele omstandigheid dat de verzoekende partij zich niet kan vinden in de gegeven formele motivering, maakt die daarom niet onwettig (RvS 14 oktober 2020, nr. 248.587). Artikel 62, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de vreemdelingenwet formeel te motiveren. In de bestreden beslissing worden zowel de feitelijke als juridische overwegingen vermeld.

De bestreden beslissing vermeldt de juridische grondslag, met name artikel 10bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verder wordt vastgesteld dat verzoekster niet in aanmerking komt voor een gezinshereniging op grond van artikel 10bis van de vreemdelingenwet en wordt een motivering in feite gegeven met als conclusie dat er geen verwantschapsband tot stand is gebracht met de gezinshereniger en bijgevolg geen recht op gezinshereniging is geopend.

Deze motieven laten verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden. Verder toont verzoekster niet aan waarin de schending van de formele motiveringsplicht dan wel zou gelegen zijn. Een schending ervan blijkt dus niet.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de

voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

2.3. Verzoekster betoogt *in concreto* dat de humanitaire visumaanvraag uitsluitend werd beoordeeld in het licht van artikel 10*bis* van de vreemdelingenwet, terwijl expliciet een humanitair visum is aangevraagd.

De Raad stelt vast dat verzoekster in de visumaanvraag als verblijfsmotief melding maakt van '*humanitarian reasons/extended family reunification (Article 9)*' (vrije vertaling: 'humanitaire redenen/uitgebreide gezinshereniging (artikel 9)') en dat verweerder zich in de bestreden beslissing beperkt heeft tot een bespreking van het verzoek tot gezinshereniging in het licht van artikel 10*bis* van de vreemdelingenwet zonder het verzoek in het kader van humanitaire gronden en het aangevoerde artikel 9 van de vreemdelingenwet te onderzoeken.

Verder nazicht van het administratief dossier leert dat verzoekster bij haar aanvraag enkel heeft verwezen naar haar broer die over de subsidiaire beschermingsstatus in België beschikt. Zij diende documenten in met betrekking tot deze familiale relatie. Er blijkt niet dat verzoekster afzonderlijke documenten indiende of elementen aanvoerde waarmee zij, naast de familieband, humanitaire elementen inriep ter ondersteuning van haar aanvraag. De verklaarde humanitaire redenen worden niet uiteengezet in het verzoek om een visum. Onder punt 24 van het aanvraagformulier, "*bijkomende informatie*", vermeldde verzoekster enkel dat ze haar broer in België wou vervoegen.

Op grond van deze vaststellingen besluit de Raad dan ook dat het niet kennelijk onredelijk is van de verwerende partij, dat zij de aanvraag heeft behandeld als een verzoek om gezinshereniging met een begunstigde van internationale bescherming, zoals bedoeld in artikel 10*bis* van de vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst naar documentatie die zij zou hebben aangebracht, maar zij laat na te preciseren met welke stukken dan wel werd nagelaten rekening te houden. Zoals reeds opgemerkt, hebben de stavingstukken bij de aanvraag enkel betrekking op de familiale band met de referentiepersoon; verzoeksters broer.

2.4. Artikel 9 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door (de Minister) of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 13, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België."

In geen van deze bepalingen wordt voorzien in criteria waaraan de in het buitenland verblijvende aanvrager, die niet onder het toepassingsgebied van een andere bepaling van de vreemdelingenwet valt, dient te voldoen om een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden te verkrijgen. De gemachtigde beschikt ter zake dan ook over een ruime discretionaire bevoegdheid en het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf is geen recht maar een gunst.

De Raad acht niet kennelijk onredelijk dat zonder elementen die duidelijk duiden op een prangende humanitaire situatie als een familiaal isolement, de afgifte van een visum wordt beschouwd als een verzoek om gezinshereniging en de aanvraag daartoe aan de door de wet voorziene criteria toetst. Verzoekster heeft zich er bij haar aanvraag toe beperkt te verwijzen naar de aanwezigheid van haar broer in België. Zij betwist niet het determinerend motief dat de verwantschapsband met haar broer niet werd bewezen. Hiermee heeft de verwerende partij dan ook geantwoord op de elementen die door de verzoekende partij werden aangevoerd.

Het middel, dat geen ruimere draagwijdte heeft, is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de

vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier	De voorzitter
-------------	---------------

A.-M. DE WEERDT	C. VERHAERT
-----------------	-------------